

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

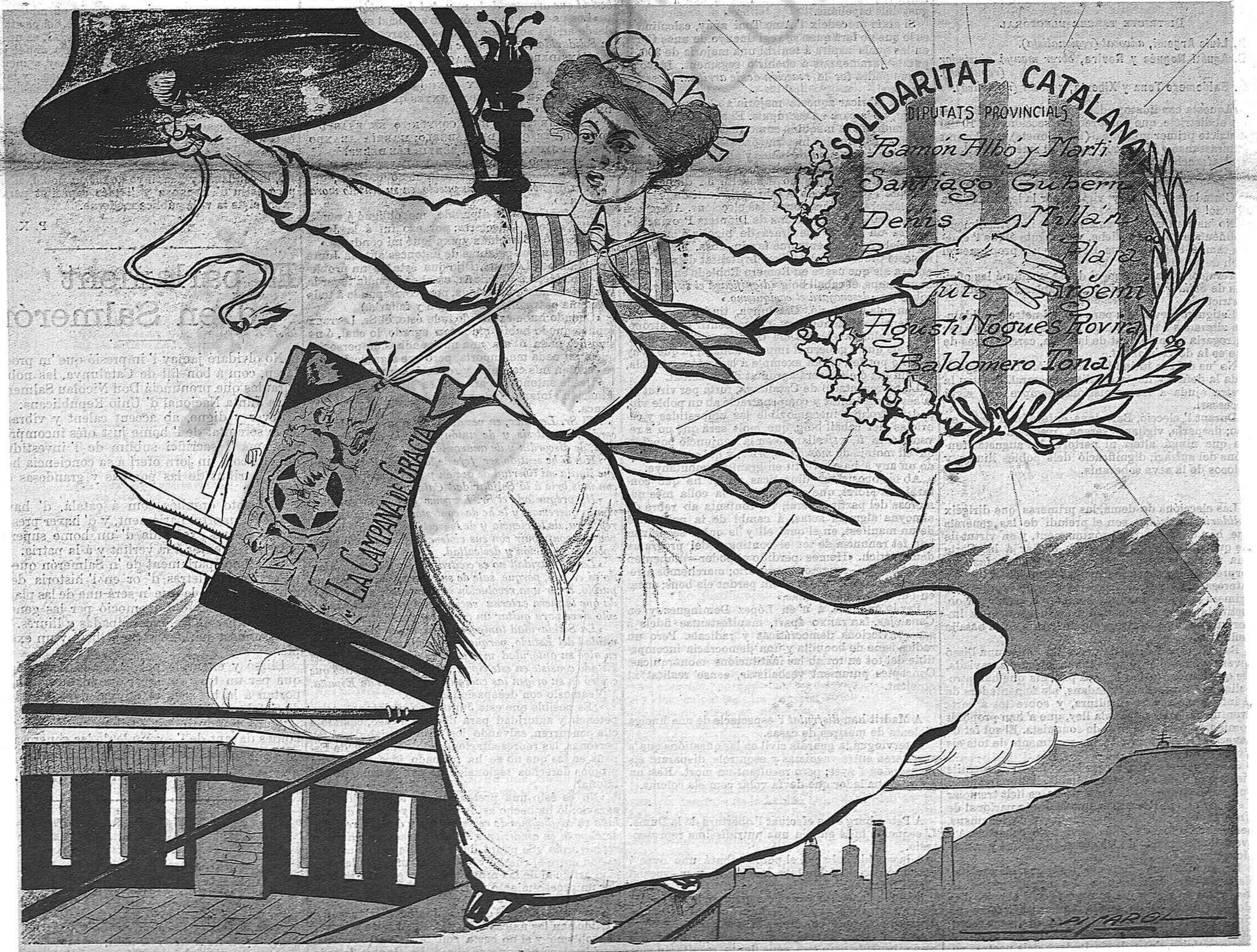
AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernaguer)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona, cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50. — EXTRANJER, 2'50.

El crit de LA CAMPANA

SOLIDARITAT CATALANA
DIPUTATS PROVINCIALS
Ramón Albó y Martí
Santiago Gubern
Denis Milla
Rubí
Agusti Nogues Rovira
Baldomero Tona

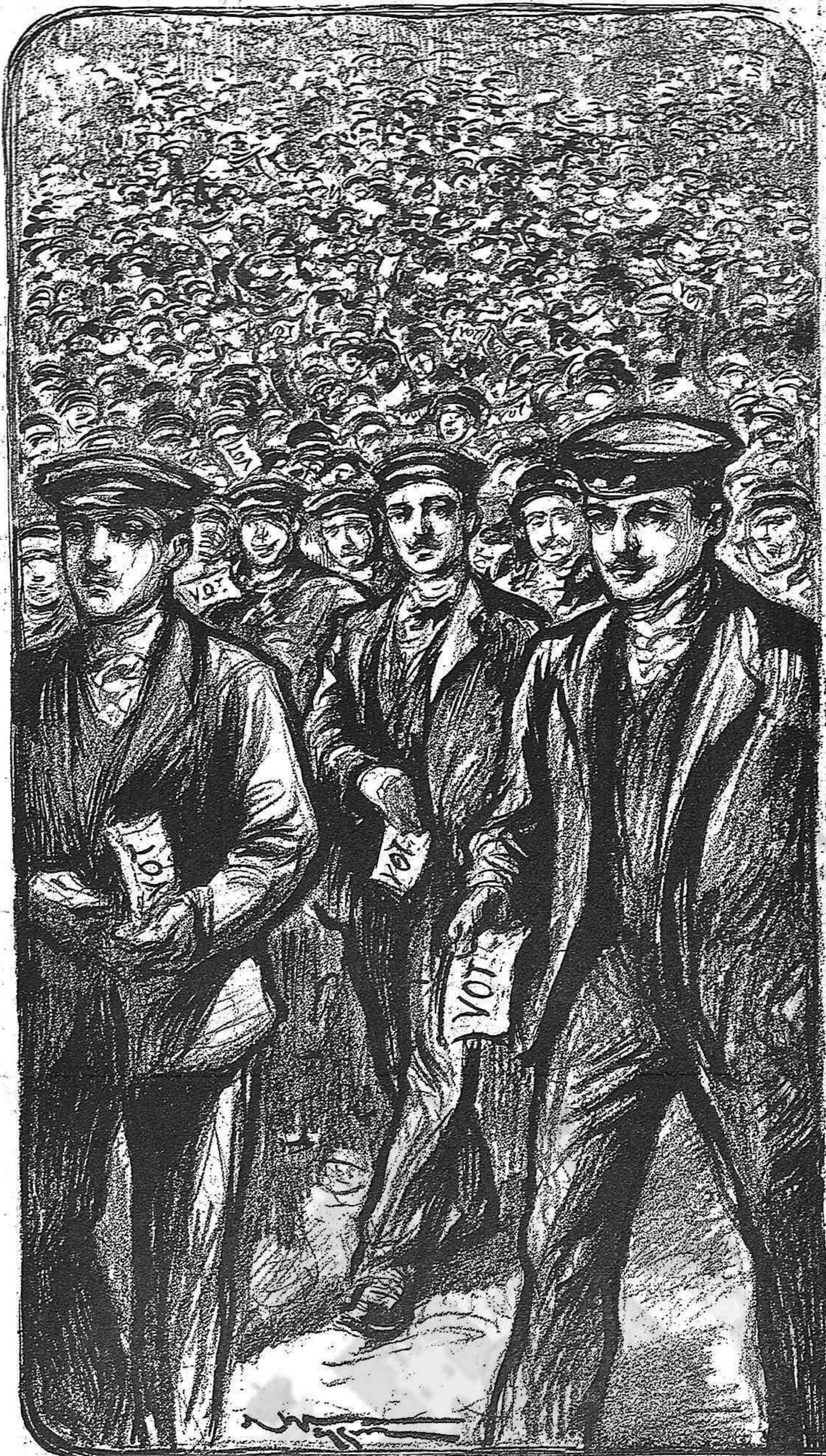
— ¡Republicans, á las urnas!

EL NOU ÍCARO

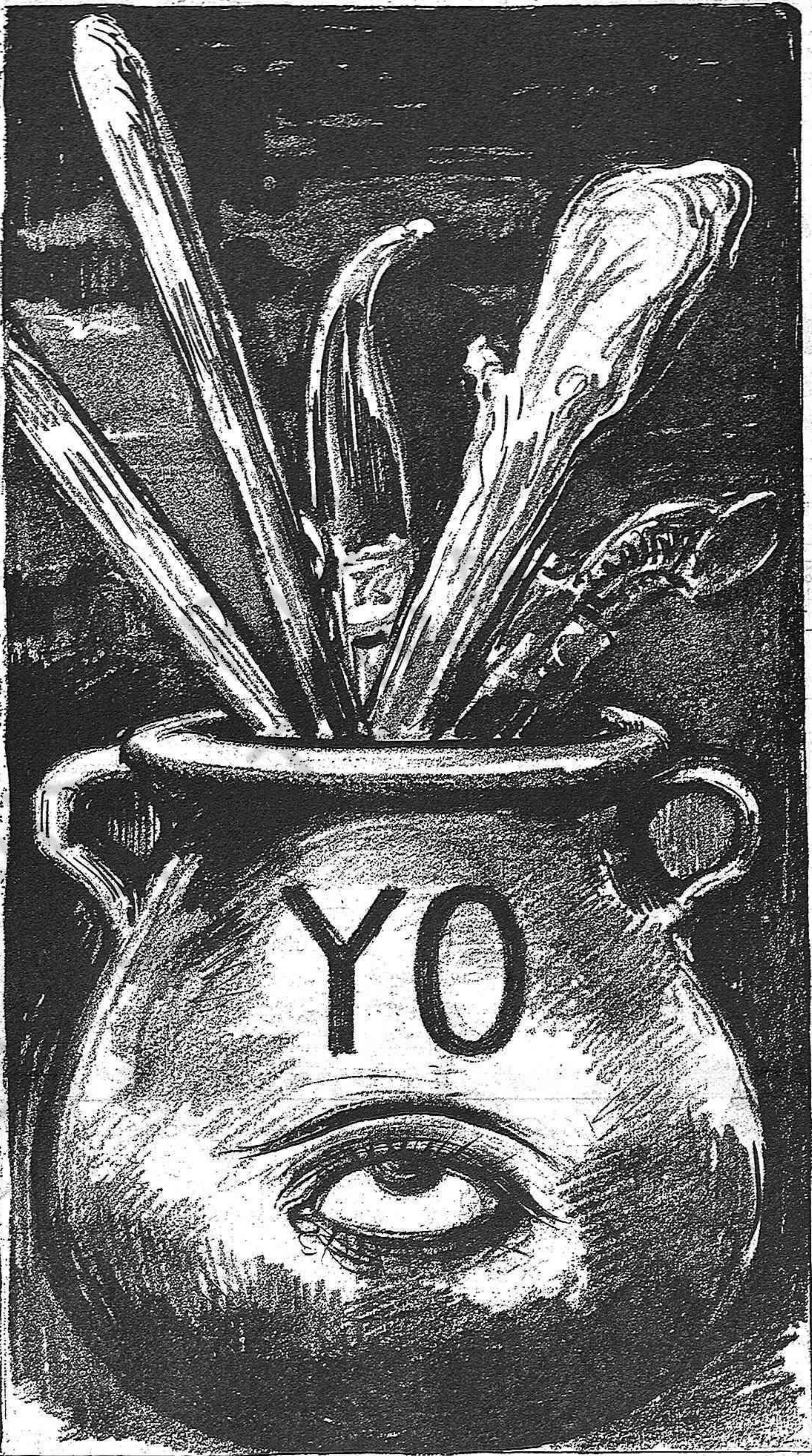

Volava ab alas enganxadas ab cera, tingué la pretensió d' acostarse al sol y, naturalment, ¡cataplúm!...

Per la batalla electoral

Las nostras forsas.

Las del adversari.

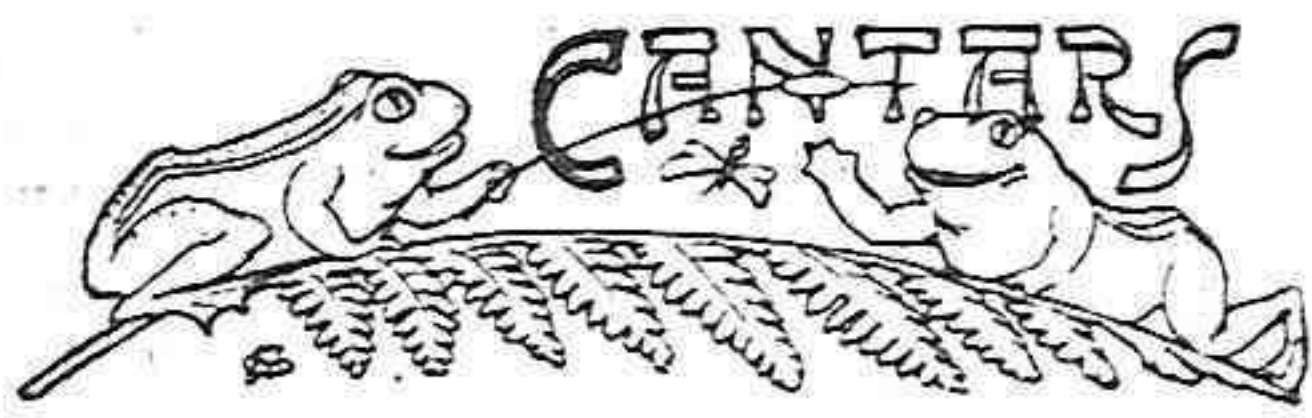
ventilació y més llum á la teva cambra. Ja veurás que hi estarás bé!
Pochs dies després de construhit, el boig no podent dominar la obsessió que l'atormentava, ell mateix s'hi tirá de cap.

Y ara apliquém l'apólech.

Hi havia qui deya:—Aqueixa *Solidaritat catalana*'s trama exclusivament en contra meva. Volen la meva ruína y per aixó la fan.

—No, home, no, ¿cóm vols que una empresa tan gran tingui per objecte una finalitat tan petita?

Pero, encaterinat ab que *Solidaritat catalana* s'havia tramtat pera perdre'l á n'ell, s'hi declará tant en contra, procedí ab tanta ceguera y tanta furia, que al últim resultarà que, com el boig del apólech, s'haurá tirat ell mateix de cap pel balcó.

L'engendro, el pacto del hambre, el contubernio, las horidas... De cridá aixó certs fulanos ne diuhen «ilustrá al poble.»

«Faré la revolució!» diu l'home ab accent viril: reb l'aplanço, se'n va á casa, sopa, pren café... ¡y al llit!

¿No pensas igual que jo?
¿Creus que don Dallons se'n rifa?
¿Estimas á Catalunya?...
Donche, *nada*; ets separatista.

Va aná á Madrid, van clavarli una soberana tunda, y ara torna, ¡perdonant la vida á la *pobra* Junta!

Si t'agrada que t'albardin, si t'complan tenir pa al ull, si la esclavitut t'engresca, vota á favor de'n Lerroux.

¡Quants homes que ja son vells, y están carregats de mérits y ho saben com qui diu tot aniran demá á *colegi*!

Tú dius l'arma, jo dich l'urna; tú estás pel puny, jo pel vot; tú creus que'l tot es la forsa, jo opino qu' es la rahó.

Demá, quan hauré votat, ¡qué satisfet pensaré: Ara acabo de cumplir ab el meu primer deber!

«A la puerta del *colegio* no me vengas á llorar», que'ls candidats que á mí'm tocan els sé de cor dias há.

Medita bé lo que votas, ten cuydado ab qui t'enredas; un vot mal donat pot ser l'anella d'una cadena.

Noya, demá ab mi no hi contis, qu' es diada d'eleccions: ja sabs qué deya en Pitarra: Primé es el partit que tot.

Uns creuhen que guanyarán, altres encare vacilan, y jo dich... que al món hi ha més dias que llangonissas.

Las eleccions de diumenge, millor que unas eleccions, son un bonich simulacre per prepará'l combat gros.

Hi ha xerrayres que s'enfilan en un globo plé de fum, tan sòls per tení el gustasso de caure de ben amunt.

Moltas gotas fan un ciri, molts grans fan una quartera, molts vots de ciutadans dignes poden fé una hermosa feyna.

L. WAT

CORRESPONDENCIA

Caballers: Dos solidaris del K. sinet P. N. J. B. Masnou, Joseph Massip, Joseph Salvá, Un ex-persona, Un anti-navarrorrevertista, Un aficionat de Rubí, Un company de'n Llopis, P. G. de la Senyera Masnouenca, Mariano Rosinach, J. Faiges Canals, A. Nadal, Enrich Bonagarriga (a) Suat, A. Bidra, y A. Bantalla: Voto en contra

Caballers: Miquel Roca, Dos noys del Masnou, M. M. J. F. Grau Salomó (K. landri), Tres calandris de Masnou, Moka Soka y C., A. Roca Coll, Flor del camp, R. A. (a) Pau de las Calsas Curtas, y A. Sol del día: Voto á favor.

Caballer: Pere M. y F.: Deixils fer, que no aniran á Roma per la penitencia.—Un poeta paleta: Que ab tota seguretat es més bon paleta que poeta.—Joseph Alutnab: La paraula *ara* s' escriu aixís. sense h. Ah, y els versos se medeixen millor de lo que vosté ho fa.—J. Manel Noé: French nota de lo que'm diu, pera complaure'l si 'ns es possible.—Noy de Urgell: Vosté es descendent directe del Comte. Se coneix ab la fermesa de conviccions.

—J. Faiges Canals: Aixó de las ninetas de cabell d' or ja no més ho escriuhen els Cocas y Poncems.—Enrich Boñil: Diu que s' acaba l' hivern, y més avall parla del fret etern... Com quedém, Sr Boñil?—V. Tarrida: El quiento no es nou, pero está bastant ben arreglat y... entra en cartera.—J. Pont y Espasa: Farém una bona tria de tot lo que vosté envía.—Juanito Paporina: ¿Una poesia am vera? Més ens estimém articles am prosa ben prosa.—Joseph Riera Tarragó: El crim está ben des-rit, pero no fa per casa.—Al *Liberal* con ese güeso!—P. T. Badaloni: Quan un recorda els quadros de'n Vilanova!... Vaja, que no 'ns acaba d' agradar.—El Compte de la Verola: L' epigrama está péssimament versificat, apart de que'l xisto no mata.—J. P. y B., y J. P.: No 'ns es possible publicar las cartas que 'ns remetem, per diferents motius tots ells dignes d' estima.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.